

Commentaar van de H. Hilarius van Poitiers (+ rond 367) op het Mattheüsevangelie

Jezus kwam in Cesarea te Filippi en ondervroeg zijn leerlingen.
 Nadat zij aan Jezus met betrekking tot zijn persoon
 de meningen van de mensen hebben uiteengezet, die verschillend waren,
 vraagt Jezus hun wat zij zelf over Hem denken.
 Petrus antwoordt: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God'.
 Petrus had de vraag die was voorgelegd, afgewogen.
 De Heer had immers gezegd:
 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben, Ik, de Mensenzoon?'
 De aanblik van zijn lichaam toonde ontegenzeggelijk,
 dat Hij de Mensenzoon was.
 Maar door eraan toe te voegen: 'Wie zeggen ze dat Ik ben?',
 liet Hij verstaan dat er naast wat er van Hem gezien werd,
 iets anders was dat onderscheiden moest worden.
 Het voorwerp van de vraag was een mysterie,
 waarnaar het geloof van de gelovigen moest leiden.

De belijdenis van Petrus verkreeg ten volle het loon dat hij verdiende,
 omdat hij in de mens de Zoon van God had gezien.
 Zalig en geprezen is hij,
 omdat hij zijn blik heeft gericht tot over wat zijn menselijke ogen konden zien;
 hij keek niet naar wat van 'het vlees en het bloed kwam',
 maar hij beschouwde de Zoon van God, door de hemelse Vader geopenbaard.
 Ja, zalig is hij en waardig de eerste te zijn,
 die in Christus heeft erkend wat van God was.
 Dat is het fundament dat hij het voorrecht heeft de Kerk te geven,
 krachtens zijn nieuwe naam. (vgl Ap. 2,17)
 O steen die waardig is de Kerk op te bouwen en die de wetten van de hel en alle
 gevangenschappen van de dood doorbreekt. (vgl Dan. 3,88)
 O gelukzalige deurwachter van de hemel,
 aan uw oordeel worden de sleutels van de toegang tot de eeuwigheid overgedragen.
 Zijn vonnis op aarde heeft bij voorbaat gezag in de hemel,
 zodanig dat wat gebonden of ontbonden is op aarde,
 gebonden en ontbonden is zal zijn in de hemel.

Christus beveelt zijn leerlingen
 nog aan niemand te zeggen dat Hij de Christus is.
 Want anderen, dat wil zeggen de Wet en de Profeten,
 moesten getuigen zijn van zijn Geest,
 terwijl de getuigenis van de Verrijzenis
 eigen is aan de apostelen.

Hilarius van Poitiers, *Commentaar op Matteüs*, 16, 4-8, PL 9, 1008 ASQ., SC 258, t. II, 51sq., Cerf, Parijs 1979